

SŁOWO PANA

TEMAT: W Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego.

KATECHIZM

Wierzimy i wyznajemy, że Jezus z Nazaretu, urodzony jako Żyd z córki Izraela w Betlejem, w czasach króla Heroda Wielkiego i cezara Augusta I, z zawodu cieśla, który umarł ukrzyżowany w Jerozolimie za czasów namiestnika Poncjusza Piłata, w czasie rządów cezara Tyberiusza, jest odwiecznym Synem Bożym, który stał się człowiekiem.

Wierzimy, że "od Boga wyszedł" (J 13, 3), "z nieba zstąpił" (J 3, 13; 6, 33), "przyszedł w ciele" (1 J 4, 2), ponieważ "Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy... Z Jego pełności wszyscyśmy otrzymali - łaskę po łasce" (J 1, 14. 16).
(KKK 423)

NAUCZANIE

U początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, ale jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie.

(Benedykt XVI, „Deus caritas est”)

Miłość w prawdzie, której Jezus Chrystus dał świadectwo swoim życiem ziemskim, a zwłaszcza swoją śmiercią i zmartwychwstaniem, stanowi zasadniczą siłę napędową prawdziwego rozwoju każdego człowieka i całej ludzkości.

(Benedykt XVI, „Caritas in Veritate”)

PISMO ŚWIĘTE

Na świecie było [Słowo],
a świat stał się przez Nie,
lecz świat Go nie poznał.
Przyszło do swojej własności,
a swoi Go nie przyjęli.
Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli,
dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi,
tym, którzy wierzą w imię Jego -
którzy ani z krwi,
ani z żądzy ciała,
ani z woli męża,
ale z Boga się narodzili.
A Słowo stało się ciałem
i zamieszkało wśród nas.
I oglądaliśmy Jego chwałę,
chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca,
pełen łaski i prawdy.

(J 1, 10-14)

Kiedy zbliżał się do Jerycha, jakiś niewidomy siedział przy drodze i żebrał. Gdy usłyszał, że tłum przeciąga, dowiadywał się, co się dzieje. Powiedzieli mu, że Jezus z Nazaretu przechodzi. Wtedy zaczął wołać: Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną! Ci, co szli na przedzie, nastawali na niego, żeby umilkł. Lecz on jeszcze głośniejszym głosem wołał: Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną! Jezus przystanął i kazał przyprowadzić go do siebie. A gdy się zbliżył, zapytał go: Co chcesz, abym ci uczynił? Odpowiedział: Panie, żebym przejrzał. Jezus mu odrzekł: Przejrzyj, twoja wiara cię uzdrowiła. Natychmiast przejrzał i szedł za Nim, wielbiąc Boga. Także cały lud, który to widział, oddał chwałę Bogu.

(Łk 18,35-43)

CZAS DZIELENIA

Pytania do rozważenia indywidualnego i na czas dzielenia w grupach:

- Kim jest dla mnie Jezus? Jakie miejsce zajmuje w moim życiu?
- Co kryje się za słowami: „Jezus jest moim Zbawicielem”?
- W jakich momentach (sytuacjach) zwracam się do Jezusa o pomoc?

INSPIRACJE

Jezus jest Bogiem:

władza nad naturą:
Mt 8,24-27; Mk 4,35-41; Łk 8,22-25
wszechobecność:
Mt 18,20; Mt 28,20; 1 Kor 15,6
odpuszczanie grzechów:
Mk 2,1-12; Łk 5,17-26

Jezus jest Panem (Kyrios):

Mk 1,3; J 1,1; J 1,18; J 10,30;
J 20,28; Rz 10,13; Kol 2,8-9; Tt 2,13;
Hbr 1,8-9; 1J 5,20

TRADYCJA

Nie zostałby zbawiony cały człowiek, gdyby [Chrystus] nie przyjął całego człowieczeństwa.
(Orygenes)

W Chryście bóstwo
Jednorodzonego stało się
uczestnikiem naszej śmiertelności,
abyśmy byli uczestnikami Jego
nieśmiertelności
(św. Augustyn)

KSIĄŻKA

Roman Brandstaetter
„Jezus z Nazaretu”
Benedykt XVI
„Jezus z Nazaretu”
o. Emilien Tardif MSC
„Jezus żyje”

Jezus

Nie raz słyszeliśmy jak z ust człowieka wydobywają się słowa: „O Jezu!” lub „Jezus, Maria!”. Kiedy coś zabol, kiedy przychodzi zła wiadomość czy nieszczęście, kiedy puszcza nerwy, kiedy jakaś sytuacja przerasta człowieka. To brzmi jak wołanie o ratunek. Człowiek podświadomie wzywa kogoś silniejszego, zgodnie z zasadą „jak trwoga, to do Boga”. To normalna, zdrowa reakcja. Wzywanie imienia „Jezus” w tych trudnych, kryzysowych sytuacjach jest jakąś nieświadomą formą wyznania wiary w to, że Jezus jest zbawicielem. Słowo „zbawić” znaczy bowiem dokładnie: ocalić z nieszczęścia, uratować od śmierci, uwolnić od niebezpieczeństwa i tym samym zapewnić opiekę, pokój, życie, zwycięstwo. Imię „Jezus” oznacza w hebrajskim: „Bóg zbawia”.

Wierzę w Jezusa

Słowa „Wierzę w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego” są rzeczywiście centrum chrześcijańskiego wyznania wiary. To także samo serce Dobrej Nowiny - Ewangelii, to główna prawda przekazywana w katechezie. Prawda, która jest jednocześnie Osobą i Wydarzeniem.

Już św. Paweł mówił, że głoszenie Chrystusa wydaje się wielu głupstwem i skandalem. Dzisiaj jest dokładnie tak samo. Chrześcijaństwo głosi, że jedynie w Chrystusie jest zbawienie. Chrześcijaństwo to nie suma nauk, nakazów, instytucji czy struktur. To przede wszystkim Jezus Chrystus i wspólnota z Nim. Chrześcijaninem jest ten, kto wierzy w Jezusa Chrystusa, kto żyje z Niego i dla Niego. Kto patrzy na całą rzeczywistość w Jego świetle.

Modłę się imieniem Jezus

Modlitwa Jezusowa polega na powtarzaniu jednej formuły: „Panie Jezu Chryste, Synu Boży, zmiłuj się nade mną, grzesznikiem”. Jest to klasyczne wezwanie modlitwy Jezusowej. Nawiązuje do słów z Nowego Testamentu: Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną (Łk 18,38) oraz Boże, miej litość dla mnie, grzesznika (Łk 18,13). Przystępując do modlitwy Jezusowej powinniśmy się modlić w duchu celnika i w duchu niewidomego - prosimy naszego Zbawiciela o Jego miłosierdzie, aby otworzyły się nasze oczy tak, żebyśmy ujrzeli Jego chwałę.

Formuła klasyczna modlitwy Jezusowej składa się z dwóch części. Pierwsza stanowi wezwanie Jezusa, z wypowiedzeniem Jego Imienia oraz wyznaniem Jego Bóstwa. Zawiera zatem uwielbienie, adorację, wyznanie wiary. Druga część jest prośbą o miłosierdzie. Wyraża skruchę i prośbę do Boga o zmiłowanie się nad człowiekiem, który staje przed Nim jako grzesznik.

Ważne elementy: uzmysłowienie sobie Obecności Bożej (dobrze jest często kierować myśl ku Bogu i uświadamiać sobie, że jest niemożliwe, aby nie być w Jego Obecności), znaleźć miejsce i czas na modlitwę, wytrwać w bezruchu i milczeniu. Na koniec poddać się prostocie wypowiedzianych słów, które z czasem budują relację z Jezusem, naszym Zbawicielem.